ב) שבח נו חנהדריו לה:

סב. לעיל ו:, ג) [לעיל לב:],

ד) לחמו סט:, ה) ולחמו לה.ז. ו) מו הכהונה רש"ל.

ניומא ו. כתובות קה. קדושין לג. גיטין ל:],

ת) [לקמן סא:], ע) רש"י ד"ה טלטול בעלמא הוא ואין כאן שבת כל"ל. מהר"י

לנדא, י) [במדבר ה], ל. גי׳ רש"ל בר קפרא,

גליון הש"ם

גמ' מלמול בעלמא הוא.

ע"ן סוכה דף מג ע"ב מד"ה טלטול: שם והאמר ר"י הבערה ללאו

יצאתה. עיין ירושל' פ"ב דשבת סוף הל' ה דמשני

כיון דהוא רוצה בעיכולס כמבשל הוא: שם פיתוי

קמנה אונם. עי' כתוכות ט

מ"ל מד"ה ולב"ל:

עין משפם נר מצוה מא א מיי׳ פ״ד מהל׳

שננות הלכה א:

מב ב מיי פי״א מהלי גירושיו הלכה סמג עשין נ טוש"ע אה"ע :סימן יג סעיף א בוג ג מיי׳ פי״ח מהל׳ איסורי ביאה הלי ז טוש"ע שם סימו ו סעיף

תוספות ישנים

החמור. וא"ת מאי טעמא דאית תנא דתני דהאמר ר' שמעון אינו חייב אלא משום אשת אח ואית תנא דתני דר׳ שמעון אמר אינו חייב משום אחות אשה. דליכא לתרן כדמתרן לעיל כאן שנשא מת וכו׳ דהא לא כמן שנשם נות זכרי דהם נח מיירי כלל באיסור מוסיף ובאיסור כולל אלא באיסור בת חתת. וח"כ בבת חתת היכי נתרן הקושיא. וי"ל דלעולם סבר דמחייב על החתורה. ובהא פליני דחד הממורה. ובשם פכב דמר אמר דאשת אח חמירא משום דאסירא אף לאחר מיחה משח"ב בחתום אשה סבר דאחות אשה חמירא משום דאחות אשה לא הותרה אף בשאין (לה) [לו] בנים ואשת אח הותרה באין (לה) [לו] בנים: באיסור בת אחת מיבעיא. ואין לומר דלמא באיסור כולל דאיכא היכי חיילא אאיסור זרות הקשה ה"ר תרתי היינו לקברו בין רשעים חמורים אבל באיסור בת אחת ר"ל חיוב בהלתת האליתא דעבודה היא ובעיא גמור דלא מסתבר ליה לחלק. וכן לקמן דקאמר אלמא ר' שמעון באיסור בת אחת מחייב תרתי לא משני לקוברן בין רשעים חמורים. דלא מיסתבר לר' שמעון דכם מיתסתבר כדי שמעון
הך מילחא דאי לקברו בין
הק מילחא דאי לקברו בין
רשעים ממודים אפי
באיסור כולל יהיה כן: מידי
מטאות קחני או לאוי קחני
איסורי קחני פ"ה לעולם
איסור וחולכה. ואי פרכת
בקבלה וחולכה. ואי פרכת
שלינו דמולח ביו אי פרכת מלמול בעלמה הוה הה לה קשה מידי דהא לא קתני אלא חייב שמים ואיכא למימר איסורי קתני. ולא נהירא דהא אין זה איסורא כיון דאינו אלא טלטול דאסור מדרבנן. לכן נראה דקאי אהא דאמרינן לעיל אי בהבערה הא אמר ר' . (דף קוג) התורה אמרה יבא איסור יוסי ללאו יצאת. ועל זה יום לכנון למנג יועל יום מקשה מידי חטאות קתני או לאוי קתני איסורי קא או לאוי קתני איסורי קא חשיב. וא״כ נהי נמי דללאו ילאת נימא דאיסורא דמדאוריימ׳ הוא:

שתי נשים ובשעת כניסתן לחופה החליפו את של זה בזה ואת של זה בזה חייבין משום א״א ואם היו חייבים אף משום אשה אל אחוחה. ואח היו ודוח מפרישין אותן ג' חדשים שמא מעוברות הן אוקימ׳ הוחלפו אבל בהחליפו אפילו אינן מעוברות אסורות שהרי זינתה ברצון ואם היו קטנות אפי׳ ברצון שרו לגברייהו דקטנה היא

ואיםוך כולל אתניין ואליבא דר"ש. אכל לר׳ יוסי מחייב תרתי באיסור כולל דלא מצי למימר דאליבא דרבי יוסי נמי אתנייה לפטורא דא"כ לא הוה טעי בר קפרא לערב מליקה בהדייהו דבבת אחת פשיטא ליה לבר קפרא דלר' יוסי מיחייב תרתי ולהכי פשיטא ליה בסמוך דלר׳ יוסי מיחייב תרתי באיסור כולל שעל כרחו ל"ל דאליבא דר"ש אתנייה ולא אליבא דר" יוסי ופליג רבי יוחנן ארבי חייא ובר קפרא: ₪ אמר ה' יוםי הבערה

ואיסור כולל אתנייה ואליבא דר' שמעון וחזיא לבר קפרא לזר שאכל מליקה ואיידי דדמיא לה ערבה בהדייהו ועיין בה ולא אשכח אלא בבת אחת וסבר מדהא בבת ללאו יצאה. תימה דאטו מי לא אחת הא נמי בבת אחת ומדהנך לפמור מני לאוי גרידי והרי זר שאכל מליקה הנד נמי לפטור מיתיבי יור ששימש בשבת דליכא אלא לאו דנבלה וי"ל דאע"ג ובעל מום ששימש במומאה יש כאן משום דבאיסור מוסיף לר׳ יוסי חייל איסור זרות ומשום שבת ומשום בעל מום ומשום קל על איסור חמור כדפריך רב אדא מומאה דברי רבי יוםי ר"ש אומר אין כאן בפרק הנשרפין (סנהדרין דף פא. ושם) אלא משום זרות ובעל מום בלבד ואילו ולידון נמי באיסור אשת איש דהא מודה רבי יוסי כו' אע"ג דאיסור אשת איש מליקה שיירה למאן שיירה אילימא לרבי קל מאיסור חמותו ובפרק אמרו לו יוםי השתא ר' יוםי באיסור כולל מיחייב (כריתות יד: ושם) גבי הא דאמר ר' שתים באיסור בת אחת מיבעיא אלא לאו יוסי אם (א) זקן נשאה כו' משמע לר' שמעון ובאיסור כולל הוא דפטר אבל דמודה ר' יוסי דאיסור כרת חייל על באיסור בבת אחת מיחייב תיובתא דבר חייבי מיתות ב"ד משום איסור מוסיף קפרא תיובתא זר ששימש בשבת במאי אי מ"מ באיסור כולל סבירא ליה לגמרא דלא חייל קל על חמור כדאמר בסוף בשחימה שחימה בזר כשרה או ואי בקבלה גיד הנשה (חולין קא. ושם) מאן האי תנא דאיסור כולל באיסור חמור אית והולכה • מלמול בעלמא הוא אי בהקמרה יוםי הבערה ללאו יצאתה אמר רב יוםי הבערה ללאו ליה כו' ולהכי פריך והאמר רבי אחא בר יעקב בשחימת פרו של כהן גדול יוסי הבערה ללאו יצאה ואם כן וכדברי האומר שחימת פרו של כהן גדול בזר פסולה אי הכי מאי איריא זר אפילו כהן יעקב דאורליינ"ש דאמאי לא מוקי לה הדיום גמי שזר אצלו קאמר מתקיף לה רב אשי מידי חמאות קתני או לאוי קתני כהונה ואין בה מיתה אלא לאו גרידא אלא איסורי בעלמא קא חשיב למאי נפקא לפי שאין עבודה תמה כדאמר בפ"ב דיומא (דף כד:) דהשתא לא הוי קל מינה 🌣 לקוברו בין רשעים 🐠 גמורים: על חמור דתרוייהו לאוי נינהו ואר"י בותני' שנים שקידשו שתי נשים ובשעת דמ"מ איסור שבת קיל לפי שהותרה כניסתן לחופה החליפו את של זה לזה ואת במקדש אבל אי הוה מיתה בהבערה של זה לזה הרי אלו חייבין משום אשת איש הוה חשיב איסור חמור אע"ג דהותר ואם היו אחין משום אשת אח ואם היו אחיות במקדש ואיסור טומאה נמי אע"ג משום אשה אל אחותה ואם היו נדות משום דהותר חל על איסור בעל מום נדה מברישין אותן שלשה חדשים שמא משום (ס) טמא ששימש במיתה ובעל מום ששימש באזהרה לרבנן דרבי מעוברות הן סואם היו קטנות שאינן ראויות בסוף אלו הן הנשרפין (סנהדרין פג.) לילד מחזירים אותן מיד ואם היו כהנות אע"ג דכולה שמעתין בר קפרא ורבי נפסלו ימן התרומה: גמ' החליפו מידי חייא אליבא דרבי פליגי מודה רבי יברשיעי עסקינן ותו הא דתני רבי חייא דלר׳ יוסי בעל מום ששימש באזהרה הרי כאן שש עשרה חמאות אי במזיד כרבנן דידיה ואם תאמר דאמר בחולין מי איכא קרבן אמר רב יהודה תני הוחלפו הכי נמי מסתברא דקתני סיפא נבלה ויחול על איסור חלב והיינו קל על חמור באיסור כולל ואר"י דחלב אם היו קטנות שאינן ראויות קל דהותר מכללו אצל חיה כדאמר מחזירין אותן מיד ואי במזיד מי שריא בס"פ גיד הנשה (שם) ואע"ג דובלה הא לא קשיא ספיתוי קמנה אונם נינהו נמי הותר במליקה שאני קדשים יואונם בישראל מישרא שרי אלא דקתני דכהנים משולחן גבוה קזכו כדחמר מפרישין אותן שלשה חדשים שמא בהעור והרוטב (שם דף קכ.) ועוד מעוברות הן הא לאו מעוברות שריין דיש חומרא בנבלה שכן מטמאה

ואיסור כולל אתניין. כלומר היכי דאיתרמי על ידי כולל אתניין רבי פטורא ואליבא דר"ש והיכא דאיתרמו בבת אחת אתניין חיובא אבל מליקה לא אתניי׳ לפטור כלל דלא משכחת לה בכולל אלא בבת אחת והתם ר' שמעון מודי: וחזיה בר קפרה לור שהכל מליקה. דדמיה

להו דהוו נמי כקדשים חדא דמיחייב עליה תרתי וערבה בהדייהו לפטורא וכי ערבה לא אסיק אדעתיה דהא לא משתכחת בכולל: ועיין בה. לאחר זמן כשנתקיימה בידו והיה שונה שלשתן ביחד ואשכח דלא מיתוקמא אלא בבת אחת ושכח דהוא ערבה וסבר דר' אתנייה ואמר מדהא בבת אחת ופטורא הנך נמי דאתנייה רבי לפטורה הפי׳ היכה דמיתרמו בבת אחת אתניין: למאן שיירא. כלומר (ט למאן מינייהו מודה בה דלא בעי לאיפלוגי: אילימא כ' יוסי. מודה בה השתא באיסור כולל דחד מינייהו קדים א"ר יוסי אחרון חל בבת אחת מיבעיה: אלא לאו לר"ש. ומדמודה במליקה ש"מ דהא דפליג בהנך היכא דאיתרמו בכולל הוא דפליג אבל באיסור בת אחת מיחייב תרתי ותיובתה דבר קפרה תיובתה: שחיטה בור כשרה. ואין כאן זרות: טלטול בעלמה הוה. וחין כחן ששבות: הי בההטרה. רבי יוסי היכי מיחייב חטאת משום שבת דקס"ד חטאת מיחייב ליה: האמר ר' יוסי. בפ"ק הבערה ללאו ילאה: בשחיטת פרו של כ"ג. ביום הכפורים דשחיטה אב מלאכה היא ומשום זרות נמי איכא כדברי האומר ביומא בפרק טרף בקלפי (דף מב.) שחיטת פרו בזר פסולה: אפי׳ כהן הדיוט נמי. דהא מאן דפסיל יליף טעמא מאהרן וחוקה דכתיב והקריב אהרן (ויקרא טו) וכתיב בסוף הפרשה לחקת עולם וכל היכא דכתיב חוקה עיכובא הוא אלמא אהרן דוקא: הכי גרסי׳ מידי חטאום קסני או לאוי קסני. איסורי הוא דקחשיב: בותבר' ומפרישין חותן ג' חדשים. שלא לחזור לבעליהן שמא מעוברות הן ובניהם ממזרים ובעינן הבחנה בין זרע כשר לזרע פסול שלא יתלו העוברים בבעליהן: אם היו כהנות. בגמ' [לה.] מפרש: גבו' שש עשרה חטאות. לכל אחד ארבע וכן . לנשים דעל שניהם הוא אומר

חדשים מותרות אע"ג שגדולות הן: מינה הוחלפו שמע מינה

ונכרתו הנפשות העושות (ויקרא יח):

ואוגם בישראל מישרא שרי. לבעלה

דילפינן (כתובות דף נא:) מוהיא לא

נתפשהי הא נתפשה מותרת: מפרישין

אותן שמא מעוברות הן. ולאחר שלשה

ומאן

אינהי ומתוך י"ג לאחר י"ג לחיובי אינהו וכ"ת אם קדשו בתוך י"ג או ביום סוף י"ג קדושי קטן הוא יין קדושיו קדושין אפי גט לא צריכה איכא למימו משכחת לה כגון שקדש לסוף י"ג שהיא מקודשת היא דאמר אדם מקנה דבר שלא רא לעולח ואיח דגרם שלא בא . ב. בשופעת מתוך שלשה ייילשה לחיובי ייב לאחר ייב לאחר ייב לחיובי אינהי פירוש

תוופן זף קב. ושם מיכו נתון זמתת זמיטות עריפים מע על מיטות מוכ"ג זמתית נתיה זמשיב נושהו בשר גידים ועלנותם מפ"ג דמת ביה סית ונוהג בבני נח וחייל עלייהו איסור טריפה דקיל אפי? בלא כולל ואור"? דיש חותרא בטריפה דכשנטרפה שוב אין לה היתר אפי? נשמטה אבל איסור אבר מן החי אתיא שחיטה ומפקע ליה: ביד"ד חשאות קתני או לאוי קתני איסורי בעלמא קחשיב. וכן גרס ר"ח דאין כאן לא מטאת ולא לאו כיון דלא חייל איסור קל על חמור: לקוברן בין רשעים בו'. ומ"מ פרין שפיר לעיל לבר קפרא דמשייר מליקה מכלל דמודה בה ר"ש דאין לומר דשיירא לרבי יוסי משום דבההיא חייב תרמי ולא חשיב אלא הנהו דמעלה עליו כאילו עשה שמים ולקברו בין רשעים גמורים דהא חשיב בעל מום ששימש אע"ג דחייב לגמרי שתים כיון דקסבר 🕫 רבי חייא דרבי יוסי אית ליה איסור כולל: כגון שהיו גדולים וקדשו בנות קטנות פחותות מבת שלשה ונתנו קדושין לאביהן שהן קדושי תורה ושפעו הבנות מתוך שלש (לאחר שלש) דפחותות מבנות שלש אין חייבין עליתן לא משום אשת אח ולא משום חייב 6) וכשהיו אחר ג׳ הן עליהן חיובן בבת א׳ וכשהיו הן לאחר י״ג חייבין ז׳ חטאות הן:

דאית ליה איסור כולל ואיסור מוסיף ואיסור בת אחת א"ג כר"ש ובאיסור בת אחת ואקשי׳ בשלמא כולהו משכחת ליה דשוו אינהו שליח ושוו (עלייהו) [אינהי] שליח ופגעו שליח בשליח אלא נדות היכי משכחת לה אמר רב עמרם אמרי

ואע"ג דיש חומרא בחלב דליכא

בנבלה אין לחוש בכך כדאמרינן

ואי במזיד מי שרי אלא לאו שמע

בפרק גיד הנשה (שם דף קא.) מאי חזית דטומאת הגוף חמירא שכן כרת דלמא טומאת בשר חמירא דלית לה טהרה במקוה וא"ת דאמר לקמן

מאן האי חנא דאים ליה איסור כולל ואיסור מוסיף ואיסור בת אחת ומשמע דאיסור אחות אשה חייל באיסור כולל אאיסור אשת איש דחמיר

מיניה וי"ל דאיסור אשת איש קיל דיש לה היתר בחיי אוסרה דחשבינן ליה קולא בהבא על יבתחו (לקמן דף נד.) ואע"ג דבפ׳ גיד הנשה

(סולין דף קג. ושם) איכא מאן דאמר דאיסור טריפה חל על איסור אבר מן החי אע"ג דחמיר מיניה דחשיב משהו בשר גידים ועלמות אע"ג דלית ביה

הגהות הב"ח

(א) גם' בין רשעים גמורים. נ"ב ס"ח חמו (ב) רש"י ד"ה שיירת כלומר חמורים: מינייהו: (ג) תום' ד"ה אמר ר' יוס צ' הנשרפין נמי משום איסור חשת לס עבר זקן ונשאה: (ס) בא"ד משום דטמא

הוהות מהר"ר רנשבורג

א] גמ' ואי בקבלה והולכה טלטול בעלמא הוא. נ"ב עי' שער המלך פ"ז מהלכות לולב סוף הלכה יעוש"ה דף לא ע"ד:

מוסף רש"י

הבערה ללאו יצאת. מכלל שחר המלחכות לומר לך שאין בה כרת וסקילה אלא לאו בעלמא (סנהדרין . לה: וכעי"ז שם סב. ולעיי בו שלין בה כרת וסקילהבשלר מלחכות חלח מה שלמור נה (שבת ע.). לקוברו בין רשעים גמורים. שהרשע נקנר אלל רשעים (לעיל

תום' חד מקמאי (המשך) בי רב בשופעות מתוך י"ב לאחר י"ב ליחיובי

.) נראה דל"ל ולא משום אחות אשה וא"א ונדה וכשהיו אחר שלש חלו עליהן כולן בבת אחת וכשהיו הן לאחר י"ג חייבין הן ט"ז חטאות.